

İsa Məsihin Vəhyi - On Altıncı Sayı

Yeddi Gurultunun Aşkar Edilməsi: Vəhy və Gizli Tarixin Peyğəmbərlik Təhlili

Jeff Pippenger

2023-11-15

Biz Vəhy kitabının on birinci fəsildən on üçüncü fəslə qədər təmsil olunan yeddi göy gurultusunun gizli tarixi ilə müəyyən edilən peyğəmbərlik hadisələrinin ardıcılığını açıqlayırıq. Biz hələ bu hadisələrin inkişafında Protestantizmin buynuzu ilə Respublikaçılığın buynuzunun tarixini üst-üstə qoyacağımız nöqtəyə çatmamışıq. Həmçinin biz hələ Gecəyarısı Harayı ismarıcında İslamın rolunu dəqiq müəyyən etmək üçün bir anlayış zəmini də hazırlamamışıq. Lakin bu hadisələrlə əlaqədar çox mühüm bir həqiqət vardır ki, açılmaqda olan həqiqətləri anladığı zaman insanın nə etməli olduğunu müəyyən edir. Vəhy kitabının xeyir-duası yazılmış olan şeyləri “qorumaq” məsuliyyətini də əhatə edir.

Açılan tarix xətti, orada yazılanları eşidəcək, oxuyacaq və qoruyub saxlayacaq olanlara Allahın yaradıcı qüdrətini çatdırır. Buna görə də, “üç gün yarım”ın — İlyas və Musanın ölü quru sümüklər vadisindən keçən informasiya super magistralının küçəsində ölü qaldıqları müddətin — əhəmiyyətini müəyyənləşdirmək üçün Yeşayanın son peyğəmbərlik rəvayəti ilə Vəhyin on birinci fəsildən on üçüncü fəslədək olan hissələrinə dair mülahizəmizdən ayrılmağın vaxtıdır. İndi müəyyənləşdirəcəyimiz isə “səhra”nın simvolizmidir.

Son məqalədə yeddi gurultunun gizli tarixinin təsbit etdiyi hadisələr ardıcılığının dörd peyğəmbərlik şahidini müəyyən etdik. Məsihin surətinin xətti, iki şahidin xətti, vəhşi heyvanın surətinin xətti və şimalın saxta padşahının xətti.

Şimalın saxta padşahı xəttinin ikinci yarısı 538-ci ildə papalığın hakimiyyətə gətirilməsi ilə başlayır. Sonra papalıq, şimalın mənəvi saxta padşahı olaraq, min iki yüz altmış il ərzində mənəvi Yerusəlimi və mənəvi İsraili tapdaladı.

Onlar qılıncın ağzından keçiriləcək və bütün millətlər arasına əsir aparılacaqlar; Yerusəlim isə başqa millətlər tərəfindən tapdalanacaq, ta ki başqa millətlərin vaxtları tamam olsun. Luka 21:24.

Yəhyaya həm müqəddəs məkanı, həm də ordunu ölçmək tapşırıldı, lakin ona həyəti kənarda saxlamaq da əmr olundu, çünki o, min iki yüz altmış il müddətinə millətlərə verilmişdi.

Və mənə çubuğa bənzər bir qamış verildi; mələk də dayanıb dedi: Qalx və Allahın məbədini, qurbangahı və orada ibadət edənləri ölç. Lakin məbədin xaricində olan həyəti kənarda qoy və onu ölçmə; çünki o, millətlərə verilmişdir; onlar da müqəddəs şəhəri qırx iki ay ayaq altında tapdalayacaqlar. Vəhy 11:1, 2.

Yəhya və Luka şəhadət verirlər ki, başqa millətlər “Yerusəlimi” “ayaq altına salacaqlar” — “qırx iki ay” boyunca. Yəhya müddəti müəyyən edir, Luka isə həmin tarixin sonunu göstərir. Bu iki şahid Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü ayəsindəki məsələyə toxunurlar.

Sonra bir müqəddəsin danışdığını eşitdim və danışan həmin müəyyən müqəddəsə başqa bir müqəddəs dedi: “Gündəlik qurban, viranəlik gətirən günah və həm müqəddəs məkanın, həm də ordunun ayaq altına salınması ilə bağlı görüntü nə vaxta qədər davam edəcək?” Daniel 8:13.

Müqəddəs məkanın və ordunun nə qədər müddət ayaq altına salınacağı barədə sual, Daniəldə “müqəddəs məkan” və həmçinin “ordu” kimi təqdim olunan Yerusəlimi tapdalamaq əməlini həyata keçirəcək iki viranəedici gücü müəyyən edir. J. N. Andrews tərəfindən ifadə edildiyi kimi, bu ayənin düzgün əsas anlayışı ondan ibarətdir ki, ayə həm müqəddəs məkanı, həm də ordunu tapdalayan iki viranəedici gücü müəyyən edir. Ayədə göstərilən birinci viranəedici güc büt-pərəstlik, ikinci isə papalıqdır. “Ordu” sözü Daniəlin, Yəhyanın məbəddə, yəni Yerusəlimdə olan “ibadət edənlər” kimi müəyyən etdiyi şeyi ifadə etmək üçün işlətdiyi termindir.

“DANİEL 8-DƏ İKİ ‘XARABƏLİK’ VAR.—Bu həqiqət Josiah Litch tərəfindən elə aydın şəkildə göstərilir ki, onun sözlərini təqdim edirik:

“‘Gündəlik qurban’ ingiliscə mətnin indiki oxunuşudur. Lakin orijinalda qurban deyilən heç bir şey yoxdur. Bu, hamı tərəfindən qəbul edilir. Bu, tərcüməçilərin ona əlavə etdikləri bir şərh və ya quruluşdur. Həqiqi oxunuş isə belədir: ‘gündəlik və viranəlik törədən təcavüz’; burada ‘və’ bağlayıcısı ilə gündəlik və təcavüz bir-birinə bağlanmışdır; gündəlik viranəlik və viranəlik törədən təcavüz. Bunlar məbədi və ordunu viran qoymalı olan iki viranəedici qüvvədir.’—Prophetic Expositions, Cild 1, səhifə 127.”

Aydındır ki, müqəddəs məkan və qoşun gündəlik və viranəlik günahı tərəfindən ayaq altına alınmalı idi. 13-cü ayənin diqqətlə oxunması bu məqamı həll edir. Və bu fakt başqa birini də təsbit edir, yəni: bu iki viranəlik, Şeytanın Yəhovanın ibadətini və işini devirməyə cəhd etdiyi iki böyük formadır. Cənab Millerin bu iki ifadənin mənası haqqında qeydləri və həmin mənanı müəyyən etmək üçün onun özünün izlədiyi yol aşağıdakı başlıq altında təqdim olunur:

“İKİ VIRANLIQ BÜTPƏRƏSTLİK VƏ PAPALIQDIR”

“‘Oxumağa davam etdim və gördüm ki, onun [gündəliyin] keçdiyi Daniəldən başqa heç bir hal tapa bilmirəm. Sonra [konkordansın köməyi ilə] onunla əlaqədə duran bu sözləri götürdüm: ‘götürüb aparmaq’; o, ‘gündəlik’i aradan qaldıracaq; ‘gündəliyin aradan qaldırılacağı vaxtdan’, və sair. Oxumağa davam etdim və elə düşündüm ki, mətnə heç bir işıq tapa bilməyəcəyəm; nəhayət, 2 Salonikililərə 2:7, 8-ə gəldim. ‘Çünki qanunsuzluğun sirri artıq fəaliyyətdədir; ancaq indi mane olan, yoldan götürülənədək mane olacaq və o zaman o şərir aşkara çıxacaq’, və sair. Və həmin mətnə çatanda, ah! həqiqət necə də aydın və əzəmətli göründü! Budur! Məhz budur ‘gündəlik’! İndi isə, Paul ‘indi mane olan’, yaxud əngəlləyən dedikdə nəyi nəzərdə tutur? ‘Günah adamı’ və ‘şərir’ ilə papalıq nəzərdə tutulur. Bəs papalığın aşkara çıxmasına mane olan nədir? Niyə, bu, büt-pərəstlikdir; elə isə, ‘gündəlik’ büt-pərəstlik mənasını verməlidir.’—Second Advent Manual, səhifə 66.” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

Levililər iyirmi altıncı fəsildəki “yeddi vaxt”ın yerinə yetməsində büt-pərəstlik min iki yüz altmış il ərzində müqəddəs məkanı və ordunu tapdaladı, sonra isə papalıq eyni işi əlavə min iki yüz altmış il davam etdirdi. Papalıq Luka və Yəhyaya görə Yerusəlimi min iki yüz altmış il tapdaladı, ta ki

1798-ci ildə papalıq ölümçül yarasını alana qədər. 1798-dən min iki yüz altmış ili çıxanda 538 alınır. 538-dən min iki yüz altmış ili çıxanda e.ə. 723 alınır; həmin vaxt Aşşur, o dövrdə şimalın hərfi padşahı olaraq, İsrailin şimal padşahlığını əsarətə apardı.

Yəhya yalnız papalığın məbədi və qoşunu tapdaladığı min iki yüz altmış ilə işarə edir; lakin Luka həm bütperəstliyin, həm də papalığın Yerusəlimi tapdaladığı hər iki min iki yüz altmış illik dövrə toxunur, çünki o belə deyir: “ta ki, millətlərin vaxtları tamam olsun.” Luka Yerusəlimin tapdalanmasını tək bir “vaxt”dan artıq bir şey kimi müəyyən edir, çünki o bunu millətlərin “vaxtları”nın tamamlanması adlandırır.

Əlbəttə, 1856-cı ildə Millerçi Adventizm Laodikiyalı oldu və yeddi il sonra onlar Levililər iyirmi altının “yeddi vaxt” həqiqətini rədd etdilər; buna görə də Adventizmin bu sadə Müqəddəs Kitab həqiqətlərini görməsi qeyri-mümkündür. Mənim müəyyən etdiyim həqiqət budur ki, üç nişangahı, birinci və ikinci nişangah arasında bir zaman dövrünü, sonra isə ikinci və üçüncü nişangah arasında ikinci bir zaman dövrünü müəyyən edən yeddi göy gurultusunun gizli tarixi, saxta şimal padşahının peyğəmbərlik xətti daxilində təmsil olunur.

O xətt e.ə. 723-cü ildə, İsrailin şimal padşahlığının Assur padşahının, şimalın həqiqi padşahının əli ilə əsarətə aparılması ilə başladı. Sonra 538-ci ildə şimalın ruhani padşahına hakimiyyət verildi və o, 1798-ci ildə ölümçül yara alana qədər daha min iki yüz altmış il ərzində ruhani Yerusəlimi tapdaladı. E.ə. 723-cü ildən 538-ci ilə qədər İsraili itaət altında saxlayan qüvvələr həmişə bütperəst qüvvələr olmuşdur.

Məsihin xətti Onun eramızın 27-ci ilində vəftizi zamanı həqiqi şimal padşahının məsh edilməsini müəyyən edir və min iki yüz altmış peyğəmbərlik günündən sonra O, çarmıxa çəkildi. Bundan sonra Onun şagirdlərinə eramızın 34-cü ilində Stefanın daş-qalaq edilməsinədək həqiqi şimal padşahının ismarıcını təqdim etmək gücü verildi. Məsih Öz xidmətinin bütün min iki yüz altmış günü ərzində yalnız bir dəfə yerimədi; bu da təntənəli giriş zamanı Yerusəlimə miniklə daxil olduğu vaxt idi. Buna görə də O, çarmıxdan sonra şagirdləri də etdiyi kimi, min iki yüz altmış gün Yerusəlimi tapdaladı. Hər iki xətt — saxta şimal padşahı və həqiqi şimal padşahı olan Məsih — min iki yüz altmış gün ərzində Yerusəlimi və ordunu tapdaladı.

Bütperəstlik həqiqi yəhudilərin yer üzündəki məbəd xidmətindəki ibadət sisteminin saxtası idi, papalıq isə ruhani yəhudilərin göydəki məbəd xidmətinin saxtasıdır. Bütperəstliyin min iki yüz altmış ili Məsihin min iki yüz altmış gününə paralel idi, papalığın min iki yüz altmış ili isə şagirdlərin min iki yüz altmış gününə paralel idi.

İki sətirin hər biri, 2023-cü ilin iyulunda açıq şəkildə möhürləri açılmağa başlanmış yeddi gurultunun gizli tarixinin eyni peyğəmbərlik quruluşunu ehtiva edir. Möhürlərin açılması qismən Millerit hərəkətinin birinci məyusluğunun tanınması vasitəsilə həyata keçirildi. Onların birinci məyusluğu on bakirə məsəlinində “gecikmə vaxtı” adlanan bir zaman dövrünü başladı. “Gecikmə vaxtı” New Hampshire ştatının Exeter şəhərində keçirilən düşərgə toplantısında, Gecəyarısı Fəryadı ismarıcının tam şəkildə təsbit edildiyi zaman sona çatdı. Exeter düşərgə toplantısı ikinci nişanə oldu və bundan sonra bir zaman dövrü başlandı ki, bu dövrdə Gecəyarısı Fəryadı ismarıcı, hökmün üçüncü nişanəsi və son məyusluq gələndək bəyan edildi.

Üç nişanə ilk məyusluq, Gecəyarısı Hayqırtısı xəbəri və son məyusluq idi. Bu üç nişanə İbrani əlifbasının birinci, on üçüncü və son hərfini təmsil edən ibrani “həqiqət” sözü ilə uyğunlaşır. Birincinin və sonuncunun hər ikisinin məyusluq olması, Alfa və Omeqanın möhürünü təmsil edir.

Millerçi tarixində min iki yüz altmış günün birbaşa təmsili yoxdur, lakin Millerçi tarixi birinci hərəkətin tarixidir və buna görə də son hərəkətin təmsalidir. Son hərəkətdəki ilk məyusluğun tarixi 18 iyul 2020-ci ildə başladı və bu, Vəhy kitabının on birinci fəslində təsvir olunmuşdur. Vəhy kitabının on birinci fəslində iki şahid öldürülür və bu, son hərəkətdəki ilk məyusluğu göstərir; həmin məyusluq birinci hərəkət tərəfindən təmsilləşdirilmişdi.

Vəhy on birinci fəslə məyusluq onların meyitlərinin küçədə olduğu min iki yüz altmış günlük bir dövrü başlatdı; beləliklə, məsələn ləngimə vaxtını göstərdi. Onların dirilməsi zamanı, bazar günü qanununun mühakiməsi ilə eyni saatda, bir bayraq kimi yuxarı qaldırılırlar. İki şahidin tarixi min iki yüz altmış günlük rəmzi bir dövrü əhatə edir.

Yeddi gurultunun gizli tarixində üçüncü mələyin hərəkətinin təfərrüatları digər paralel xətlərə nisbətən daha çox müəyyənlik təqdim edir, lakin üçüncü mələyin xətti, şimalın həqiqi padşahının xətti və şimalın saxta padşahının xətti hamısı eyni peyğəmbərlik xüsusiyyətlərinə malikdir: bir başlanğıc nöqtəsi, onun ardınca orta nöqtəyə çatan bir zaman dövrü, və bunun ardınca son nöqtədəki hökmə çatan başqa bir zaman dövrü.

Min iki yüz altmış gün yeddi gurultunun gizli tarixinin əsas ünsürüdür. Min iki yüz altmış gün Vəhy kitabının on ikinci fəslində “çöllük” kimi simvolizə olunur.

Və qadın səhraya qaçdı; orada onun üçün Allah tərəfindən hazırlanmış bir yer var idi ki, onu orada min iki yüz altmış gün bəsləsinlər. Vəhy 12:6.

Kilsə min iki yüz altmış il ərzində papalıq hakimiyyətinin tapdağı altına düşməkdən xilas olmaq üçün səhraya qaçdı. On dördüncü ayə başqa bir şahid təqdim edir.

Və qadına böyük bir qartalın iki qanadı verildi ki, o, ilanın üzündən səhraya, öz yerinə uçuşsun; orada ona bir zaman, zamanlar və yarım zaman müddətində qayğı göstərilir. Vəhy 12:14.

Kilsə on iki yüz altmış il ərzində əjdahanın və papalığın təqibindən səhraya qaçdı; buna görə də “səhra” on iki yüz altmış günün rəmzidir. Bu say Daniel və Vəhy kitablarında birbaşa yeddi dəfə keçir, lakin Müqəddəs Yazılarda bir neçə başqa şəkildə də ifadə olunur. Hər bir halda o, Levililər iyirmi altıda qeyd olunan “yeddi zaman”ı təmsil edir.

İstər e.ə. 723-cü ildən 538-ci ilə qədər bütperəstliyin məbədi və ordunu tapdalaması olsun, istərsə də papalığın ruhani Yerusəlimi və oradakı ibadət edənləri tapdalaması, bu, Allahın xalqının dağılmasının bir nümunəsi idi; bu da Allahın xalqının Levililər kitabının iyirmi beşinci və iyirmi altıncı fəsillərində təsvir olunan “torpağın şənətləri” əhdini pozması nəticəsində baş vermişdi. İyirmi altıncı fəslə bu, Allahın əhdinin çəkişməsi adlanır.

Mən sizin üzərinizə elə bir qılınc gətirəcəyəm ki, o, əhdimin davasının intiqamını alacaq; və siz şəhərlərinizin içinə yığıldığınız zaman aranızda vəba göndərəcəyəm; və siz düşmənin əlinə təslim ediləcəksiniz. Levililər 26:25.

Allahın əhdinə qarşı üsyan Allahın xalqının başına “əhdimin davası” kimi təqdim olunan kələliyi və səpələnməni gətirdi. Danielin Musanın “lənəti” və “andı” adlandırdığı, habelə “əhdimin davası” da deyilən cəzanı anlamamaq insanı Danielin doqquzuncu fəslində təsvir olunduğu kimi Məsihin işinin daha dərin mənasını görməkdən məhrum edir. Ellen Uaytın yazılarında Laodikeya korluğu içində olan Allah xalqına dair ardıcıl qiymətləndirmə budur ki, onlar “səbəbdən nəticəyə doğru mühakimə” edə bilmirlər. Siz Qaranlıq Əsrlərin min iki yüz altmış ilini anladığınızı iddia edə bilərsiniz, lakin əgər o tapdalanmanın “səbəb”ini bilmirsinizsə, korsunuz.

Və o, bir həftə müddətinə çoxları ilə əhdi təsdiqləyəcək; həftənin ortasında isə qurbanı və təqdiməni dayandıracaq, və iyrəcliklərin yayılması üzündən oranı viran qoyacaq; ta kamala çatana qədər, və müəyyən edilmiş olan viran edilmişin üzərinə töküləcəkdir. Daniel 9:27.

Məsihin əhdi təsdiq etməsi birbaşa “Onun əhdinin mübahisəsi” ilə əlaqəlidir. “Lənətin” müddəti iki min beş yüz iyirmi il idi və Məsihin məhz həmin əhdi təsdiq etməsinin müddəti iki min beş yüz iyirmi gün idi. Yeddi ildırımın gizli tarixinin quruluşunu təmin edən ibrani “həqiqət” sözü ilə uyğun olaraq, Məsihin Öz əhdini təsdiq etməli olduğu peyğəmbərlik həftəsi ibrani əlifbasının birinci, on üçüncü və son hərfləri ilə təmsil olunan üç nişan daşıyırdı.

Həftənin ilk nişanı Onun vəftizi idi, ikinci nişan xaç idi, sonuncusu isə Stefanın ölümü idi. Səməvi mələklərin William Millərə “yeddi vaxt”ı görməyə rəhbərlik etdikləri kimi, Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ı görməkdən imtina etmək, Məsihin Öz qanını tökdüyü və sözün əsl mənasında qədim xalqının rədd etmiş olduğu məhz əhdi təsdiq etdiyi həmin peyğəmbərliyi tam şəkildə görmək qabiliyyətini aradan qaldırır. Nəhayətdə xilas olunan hər kəs “həqiqət” barədə yalnız qismən və natamam bir anlayışa malik olacaq. Lakin “həqiqət”i qəsdən görməkdən imtina edən heç kəs xilas olmur. Ataya aparan yalnız bir yol vardır və o da İsa vasitəsilədir, İsa isə “həqiqət”dir.

Bu, üzərində düşünməyə dəyər bir anlayışdır, çünki o, Levililər iyirmi beş və iyirmi altının əhdindən bəhs edir. “Yeddi vaxt”ın “lənəti” qədim, hərfi İsrailin üzərinə torpağın dincəlməsinə izin vermək və Yubileyə dair göstərişləri yerinə yetirmək qaydalarını tətbiq etmək istəməmələri üzündən gətirildi. Bu, buraxılmış bir vəzifənin günahı idi. Lənət onların üzərinə, “öldürməyəcəksən” və ya “oğurlamayacaqsan” kimi bir əmri birbaşa pozduqlarına görə deyil, etmələri əmr olunmuş bir işi etməyi buraxdıqlarına görə gətirildi. Onlar sadəcə olaraq torpağın dincəlməsinə izin verilməsi ilə bağlı qaydalara məhəl qoymadılar. Hər hansı təqdis olunmamış səbəbə görə “yeddi vaxt”ı (mələklərin William Milleri kəşf etməyə yönəltdiyi həqiqəti) sadəcə qəbul etməyən Adventistlər, əsl həqiqəti həqiqətən araşdırmağa heç vaxt sərf etməmişlər və qədim, hərfi İsrailin məhəl qoymadığı həmin əhd məlumatına etinasız yanaşmaqla, eyni növ buraxma üsyanını həyata keçirirlər. Başlanğıc sonu təsvir edir.

Vəhy 12-də “səhra” kimi müəyyən edilən min iki yüz altmış gün, “yeddi vaxt”ın bir rəmzidir. Həm Məsihin xidmətinin min iki yüz altmış günü, həm də şagirdlərin xidmətinin min iki yüz altmış günü, əhdin təsdiq edildiyi bütün həftəni təmsil edir. Həm bütpərəstliyin Allahın xalqını tapdaladığı min iki yüz altmış il, həm də papalığın Allahın xalqını tapdaladığı min iki yüz altmış il, Musanın lənətindəki bütün “yeddi vaxt”ı təmsil edir.

Vəhy kitabının on birinci fəslində, min iki yüz altmış gündən sonra, ölü sümüklər yüz qırx dörd min olaraq əhdə daxil olmaq üçün yenidən həyata qaytarılır. Lakin onların həmin əhd münasibətini həyata keçirmələri üçün, Danielin doqquzuncu fəsildə etdiyi kimi, əhdin şərtlərini yerinə yetirmələri tələb olunur. “Yeddi vaxt” əhdinin şərtləri düşmən ölkəsində olduqlarını görənlər üçün konkret göstərişlər ehtiva edir. Səpələndikləri həqiqətinə oyananlar Rəbbə qayıtmağı arzuladıqları zaman, Levililər iyirmi altıncı fəsil onlara necə qayıtmalı olduqları barədə göstərişlər verir.

Sizdən sağ qalanlar düşmənlərinizin ölkələrində öz təqsirləri içində əriyib gedəcəklər; atalarının təqsirləri içində də onlarla birlikdə əriyib gedəcəklər. Əgər onlar öz təqsirlərini və atalarının təqsirini, Mənə qarşı etdikləri xəyanəti, eləcə də Mənə qarşı zidd getdiklərini etiraf etsələr; və Mənim də onlara qarşı zidd gedib onları düşmənlərinin ölkəsinə gətirdiyimi etiraf etsələr; əgər o zaman onların sünnətsiz ürəkləri alçalsa və onda öz təqsirlərinin cəzasını qəbul etsələr: O zaman Mən Yaqubla bağladığım əhdimi xatırlayacağam, İshaqla bağladığım əhdimi də, İbrahimlə bağladığım əhdimi də xatırlayacağam; ölkəni də xatırlayacağam. Levililər 26:39–42.

Müqəddəs Yazılarda “əriyib yox olmaq” ifadəsi ərimək, pozulmaq və tükənib getmək mənasını verir. Əriyib yox olmaq ölü, quru sümüklərə çevriləcək dərəcədə xarab olmaq deməkdir. Və bu xəbərdarlıq ölümü göstərir, çünki bu, öz vəziyyətinə “düşmənlərinizin torpağında” olaraq ayılanları təmsil edir.

Məhv ediləcək son düşmən ölumdür. 1 Korinfilərə 15:26.

18 iyul 2020-ci ildə üçüncü mələyin hərəkətində ilk məyusluq baş verdi. Bu, müqəddəs peyğəmbərlik islahat xətlərindəki bütün digər ilk məyusluqlarla tipikləşdirilmişdir. Hizqiyalın otuz yeddinci fəslə son günlərdə Allahın xalqını elə dağılmış, pozulmuş və tamamilə tükənmiş halda təsvir edir ki, onlar sadəcə ölü, quru sümüklər vədisinə çevrilmişdilər. Onlar düşmənin torpağındadırlar; bu isə ölüm torpağıdır. Vəhy kitabının on birinci fəslində iki şahid öldürüldü və küçədə qoyuldu. Bütün peyğəmbərlər bir-biri ilə həmfikiridir. Buna görə də Musa Hizqiyalın vədisindən keçən küçədə ölü vəziyyətdə yatanlara müraciət edir. Onlara, məyusluq içində olduqları bu halda, Yeremya vasitəsilə təlimat verilir.

Buna görə də Rəbb belə buyurur: Əgər sən qayıtsan, Mən səni yenidən geri gətirəcəyəm və sən Mənim önümdə duracaqsan; əgər qiymətini dəyərsizdən ayırsan, Mənim ağzım kimi olacaqsan; qoy onlar sənənin yanına qayıtsınlar, amma sən onlara qayıtma. Yeremya 15:19.

Yeremiyaya bildirilir ki, əgər o, Allah naminə danışmaq istəyirsə, geri qayıtmalıdır və bunu etməklə qiymətini alçaq olandan ayırmalıdır. Keçidin konteksti göstərir ki, alçaq olanlar onun yanına qayıtmamalı olduğu kəslərdir. Keçiddə o, məyus halında təsvir edildikdə, tək olduğunu bildirir.

Mən məsxərə edənlərin məclisində oturmadım, nə də sevindim; Sənin əlinə görə tək oturdum, çünki məni qəzəblə doldurdun. Yeremya 15:17.

Yeremya “istehza edənlərin məclisində” oturmurdu, çünki o, tək otururdu. O, istehza edənlərin məclisi olan alçaqlara geri dönməməli idi. 1863-cü ildə Adventizm, Musanın “yeddi dəfə”sini rədd

etmək üçün Babil qızlarının biblical metodologiyasına qayıtdığı zaman “istehza edənlərin məclisi”nə qayıdışına başladı. Lakin Yeremya, Millerçi tarixdən daha konkret şəkildə, son günlər haqqında danışır. Ölü sümüklər vadisində olanlar düşmənlərin diyarında olduqlarını dərk edib oyandıqları zaman, onlar heç vaxt küçədə onların ölümü üzərində sevinənlərin yanına geri qayıtmamalıdılar. O qrup Yeremyaya qayıda bilər, lakin o, onlara qayıda bilməz.

Lakin əgər onlar qayıdacaqlarsa, “yeddi vaxt”la birbaşa əlaqəli olan və Musa tərəfindən verilmiş göstərişləri də yerinə yetirməlidirlər. Vəhy kitabının on birinci fəslində küçədə ölü olanlar üç gün yarım ölü qalırlar; bu isə peyğəmbərlik baxımından “səhradır”.

Məhz buna görə ölümlərin ilkin oyanışı sümüklərin bir-birinə birləşdirilməsinə səbəb olan bir xəbər vasitəsilə həyata keçirilir, lakin onlar hələ diri deyillər. Onları qüdrətli bir orduya çevirmək üçün dörd küləyin xəbəri, yəni möhürləmə xəbəri tələb olunur. Onları bir araya gətirən ilk xəbər bir “səs”dən gəlir.

Təsəlli verin, xalqıma təsəlli verin, — deyir sizin Allahınız. Yerusəlimin qəlbinə danışın və ona car çəkin ki, onun cəfası başa çatmışdır, təqsiri bağışlanmışdır; çünki o, bütün günahlarına görə Rəbbin əlindən ikiqat almışdır. Səhrada fəryad edən səs: Rəbbin yolunu hazırlayın, çöldə Allahımız üçün bir şose yolu düzəldin. Hər dəyə ucaldılacaq, hər dağ və təpə alçaldılacaq; əyri olan düzəldiləcək, nahamar yerlər hamar olacaq. Yeşaya 40:1–4.

Səs səhradan gəlir; bu, “yeddi vaxt”ın səpələnməsinin rəmzidir. O səs səhradadır, çünki Hizqiyal da ölü sümüklər vadisinə aparılmışdı. O, uzaqdan deyil, məhz həmin vadinin içindən şəhadət edirdi.

Rəbbin əli mənim üzərimə endi, və O, məni Rəbbin Ruhu ilə çıxarıb sümüklərlə dolu olan vadinin ortasına qoydu. Hezqiyal 37:1.

Vadi üç gün yarımlyq çöldür. Səsin vədi budur ki, Yerusəlimin təqsiri bağışlanmış və onun savaşı başa çatmışdır. Bu vəd axır günlərdə həyata keçirilən yüz qırx dörd minin möhürlənməsini təmsil edir. Lakin onun təqsirinin bağışlanması, bütün günahları müqabilində “ikiqat” alması ilə əlaqələndirilir. Musanın təqdim etdiyi çarə təkcə onların təqsirlərinin deyil, həm də atalarının təqsirlərinin etirafını tələb edir. Əgər onlar bu əmri yerinə yetirsələr, onların təqsiri bağışlanacaqdır.

Bu həqiqətləri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Bəli, bütün İsrail Sənin qanununu pozdu, hətta üz döndərərək getdi ki, Sənin səsinə itaət etməsin; buna görə də Allahın qulu Musanın qanununda yazılmış lənət və and bizim üzərimizə töküldü, çünki biz Ona qarşı günah etdik. O da bizim əleyhimizə və bizə hökm edən hakimlərimizin əleyhinə söylədiyi sözlərini, üzərimizə böyük bir bəla gətirməklə təsdiq etdi; çünki bütün səma altında Yerusəlimin başına gətirilənə bənzər bir şey edilməmişdir. Musanın qanununda yazıldığı kimi, bütün bu bəla başımıza gəldi; yenə də biz Rəbb Allahımızın önündə yalvarmadıq ki, təqsirlərimizdən dönək və Sənin həqiqətini anlayaq. Daniel 9:11–13.